

tikel 14, med begrundelsen, at hendes ret til familieliv krænktes i og med, at hendes familie ikke har de samme ydelser/standarder som andre familier, bestrides det, at afslaget på særligt børnetilskud er et indgreb i retten til respekt for familieliv, der er beskyttet af EMRK, artikel 8, stk. 1, da der ikke er tale om adskillelse af sagsøgerens familie. Der henvises i den forbindelse til dom af 27. marts 1998 fra EMD i sagen Petrovic mod Østrig, og det gøres hertil gældende, at EMRK og EMD indrømmer de nationale myndigheder betydelige skønsmæssige beføjelser (margin of appreciation) også på familierettens område.

Såfremt landsretten imidlertid alligevel måtte finde, at der er tale om et indgreb i sagsøgerens ret til respekt for sit familieliv, gøres det gældende, at indgrebet er lovligt i medfør af artikel 8, stk. 2, da det har hjemmel i børnetilskudslovens § 4, stk. 3, det varetager et lovligt hensyn, og det er proportionalt.

I relation til de af sagsøgeren påberåbte bestemmelser i Racediskriminationskonventionen og FN's konvention af 20. december 1989 om barnets rettigheder gøres det gældende, at bestemmelserne i disse konventioner, der ikke er inkorporerede i dansk ret, ikke kan anvendes direkte og i strid med en udtrykkelig dansk lovbestemmelse, ligesom de heller ikke kan erstatte en manglende hjemmel i gældende dansk ret.

Det gøres gældende, at sagsøgte ikke er direkte pligtsubjekt i forhold til de påberåbte konventionsbestemmelser, som altovervejende har karakter af programmerklæringer rettet til lovgivere i medlemslandene, her Folketinget. Der henvises til betænkning nr. 1407 af 2001 fra Justitsministeriets Inkorporeringsudvalg, side 22ff.

Til gengæld bestrides det ikke, at der i dansk ret gælder en fortolknings-, formodnings og instruktionsregel, der har til formål at søge at sikre, at Danmark opfylder sine folkeretlige forpligtelser.

Det gøres i den forbindelse gældende, at fortolknings-, formodnings- og instruktionsreglen i relation til de af sagsøgeren påberåbte bestemmelser i Racediskriminationskonventionen og FN's konvention om barnets rettigheder ikke kan føre til anden fortolkning af børnetilskudslovens § 4, stk. 3, om særligt børnetilskud end den, sagsøgtes afgørelse er udtryk for.

Det gøres gældende, at der ikke er tale om diskrimination af sagsøgeren, idet det for såvel hen-

de som for alle andre - danske og udenlandske - børn gælder, at betingelserne i børnetilskudsloven skal være opfyldt, førend der ydes særligt børnetilskud, og da sagsøgerens moder på lige fod med andre enlige forsørgere modtager ordinært og ekstra børnetilskud i henhold til børnetilskudslovens § 2 og § 3.«

Landsrettens begrundelse og resultat:

Særligt børnetilskud efter børnetilskudslovens § 4, stk. 3, ydes bl.a.,

nr. 1, når faderskabet til barnet ikke er fastslået
nr. 2, når kun et af barnets forældre lever, eller
nr. 3, når barnet, efter at forældremyndighedens indehaver er død, adopteres af dennes ægtefælle eller af en enlig person.

For så vidt angår nr 1 fremgår det af sagen, at faderskabet til A er fastslået. Allerede af denne grund kan denne bestemmelse derfor ikke finde anvendelse i den foreliggende situation. Det kan ikke føre til andet resultat, at børn af kvinder, der har ladet sig besvangre af en mand, hvis identitet de ikke vil oplyse, eller som er blevet gravide ved insemination, efter administrativ praksis meget muligt tillægges forhøjet børnetilskud i medfør af denne bestemmelse.

Heller ikke nr. 2 kan anvendes, jf. FT 1972-73, tillæg A, sp. 5925 f., hvor det i forbindelse med indførelse af den nugældende nr. 3 med den særlige regel om eneadoption (lov nr. 336 af 15. juni 1973) udtales, at nr. 2 ikke har kunnet anvendes i tilfælde af eneadoption, idet »adoptanten efter reglerne i adoptionsloven antager det fulde ansvar for barnets forsørgelse«.

Bestemmelsen i nr. 3 blev, jf. FT 1972-73, tillæg A, sp. 5925 f., indført, idet de dagældende regler i børnetilskudsloven indebar, at en ægtefælle, der efter den anden ægtefælles død adopterede dennes barn, dermed afskar barnet fra særligt børnetilskud, jf. det netop anførte om, at adoptanten antager det fulde ansvar for barnets forsørgelse. Bestemmelsen skulle ud over ægtefælleadoption omfatte »andre børn, der adopteres af en enlig slægtning f.eks. en af forældrenes søskende eller en af bedsteforældrene«, men skulle »ikke omfatte enliges adoptioner uden for slægtsforhold«. Bestemmelsen i nr. 3 var i overensstemmelse hermed formuleret således, at særligt børnetilskud blev ydet »til et barn, der, efter at forældremyndighedens indehaver er død,